

ACC. N:R M. 15973: 1-5.

Landskap: Skåne Upptecknare: Sigfrid Svensson, Håvö
Härad: Västra Berättare: " " "
Socken: Håvö Berättarens yrke: f. d. vagnmakare
Uppteckningsår: 1963 Född år 1880 i Håvö

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Skogskötsel (enskild skog) s. 1-5.

LUF 122

12/7-63

Skriv endast på denna sida.

Här i Flöör har alltid varit inträse för skogsodling. Skolbarnen får under Lärarens ledning och mark-ägarens tillstånd plantera skog på mark som blir dem anvisade. Plantor fås för en billig peng från vår egen plantskola här i Flöör, där man kan få plan-
tor av de mästa träslag, men måst plantas gran, dels växer granen fort, å den kan användas på många sätt i alla åldrar å storlekar. Greve Moltke på Kvesarum var den förste här i orten som började planta gran, sedan följde en hel del lantbrukare hans exempel, när dom såg hur han kunde göra sig nytta av granen i alla åldrar å storlekar, på stenbunden mark som var svår att odla var det tacknämligt att sticka ner lite granplantor som i regel klarade sig utan större besvär, granen har ju ingen pårot som fur å ek så den nöjer sig med sämre jordmån den står så att säja ävan på å rättar sej åfter näringen, däråfter tillväxten. I regel är det på mindre lantbruk som en granedunge är bra att tillgå.

Sj 122

Här är det minst femtio år sedan allmänheten började planta gran, så dom har hunnit att gallra å avvärka å planta på nytt, till att börja med var det skogsvårdsstyrelsen som påminde markägarna om den stora fördel det var att skälv hava tillgång till en granedunge där man kunde gallra till stängrel å reparation på gården. Självsädd litar man inte numera på då skogsplanter är så lätta att tillgå mäst plantas ju gran, män även ek å ask men där fördes hårt fuktig jord i synnerhet för asken som annars blir småväxt med dåligt virke, men får den passande jordmän växser asken fort å ju fortare den växser ju bättre blir träet, för de mästa andra träslag är det tvärt om. Den närmaste orsaken till att man började odla skog var att rätt stora kalmarker låg liksom till ingen nytta dåligt bete isynnerhet som hästarna försvan dom klarade sig på sämre bete än fäbreatur. Än när plantor är så lätta att tillgå å plantering likaså är det ju stor fördel att få plantat på kalmarken.

Sedan man här i trakten fick tillgång till läns-
skogsvaktare överlät man åt honom den mästa be-
kymren om skogen dels nyplantering gallring å
avvårkning. Det kan ju inte vara utan fördelar att
planta skog på kalmark som är svår att odla, skogen
sköter sig ju själv i årtal, får den då sakskunnig
hjälp å tillsyn så växer den till stora värde, när skol-
barnen här under lärarens ledning plantade skog
användes måst hacka som redskap, man hacka-
de ett hål med lagom mellanrum mällan stenarna
en annan gick å delade ut plantor till varje hål en
tredje rättade upp plantan å packade jod kring den-
samma, där skulle packas riktigt ju hårdare ju bättre,
sakskunnig hjälp till utstämning fick man ju av
länskogsvaktaren, dels gallring dels allmän avvårkning
så var man ju säker på att allt gick rätt till så man
slapp att få anmärkning.

Att spara skog som blivit övermogen anses inte rätt utan då får rättas till ju förr dås bättre, till förmån för en ny generation skog. Genom sakkunnig tillsyn genom gallring och avvärkning är det ingen risk att skogen blir övermogen. Skälva utstämningssättet är lite olika beror sej på vad virket skall användas till, till reparation på gården eller till avsalu. Hur stor mängd skog som åtgår till reparation på gården är jivetvis olika beroende på dess ålder å storlek, å pretentioner av husbondefolket, Massaved i större utsträckning har inte skett för än på senare tiden och med något års mällanrum då kasson blivit skral, då är skogen bra att tillgå, på vintern är det alltid en hel del dagar som passar för skogsavvärkning med gårdens eget folk med yxa å såg, numera fins det ju motorsågar för skogsbruk som betydligt underlättar skogsarbetet, nu gör en man mer än två man gjorde förr, med gameldags redskap.

Numera förekommer skogsbete sällan, då kan man vara säker på att ingen återväxt kan ske för nya planter är mycke begärliga för djuren i just därför har man gått från skogsbetet, i regel är det inte mycke värt som bete. Jag tror det är tjugo år sedan jag första gången var med på skogsvårdsstyrelsens skogsdag med föredrag för traktens folk, jag tror att på den tiden var det riksdagsmannen Olof Andersson från Flöör som viggade åhörare. Rätt snart började man märka läns-
skogsvaktarens kontroll över skogarna. Mig vetterligt har skogsvårdsstyrelsen ej i något fall använt trång mot någon skogsägare här i trakten. Till skogsägareföreningen anslöt sig dom mästa skogsägarna med samma, vem som var först vet jag inte, att föreningen lämnat hjälp till skogsodling och stämpling tror jag